

THƯƠNG TIẾC ĐỒNG MÔN LUẬT KHOA LÊ HIẾU ĐĂNG VỪA TỪ TRẦN.

Thiện Ý

Như vậy là cựu sinh viên Đại học Luật khoa Sài gòn Lê Hiếu Đăng, cựu đảng viên cộng sản phản tỉnh, đã vĩnh viễn ra đi lúc 10 giờ đêm Thứ Tư 22-1-2014 tại Sài gòn, Việt Nam, hưởng thọ 70 tuổi, sau những tháng cuối đời lâm trọng bệnh hiểm nghèo. Là một đồng môn luật khoa với anh, dù chỉ biết mà không có dịp để làm quen với anh trong thời sinh viên do bất đồng lý tưởng theo đuổi của tuổi trẻ, nhưng tôi vẫn cảm thấy thương tiếc khi hay tin anh mất.

Tôi thương anh, vì đã tiêu phí cả một thời tuổi trẻ, cho đến gần hết cuộc đời hy sinh chiến đấu cho lý tưởng cộng sản, với 45 năm theo đảng Cộng sản Việt Nam (CSVN) để hiện thực chủ nghĩa cộng sản tại Việt Nam, mới có được sự **“phản tỉnh hoàn toàn”** (*nhận thức được sai lầm cộng sản và giám có hành động công khai chống lại sai lầm để cải sửa, chấm dứt sự sai lầm*) khi nhận ra được đó chỉ là **“không tưởng”** (*theo nghĩa một lý tưởng không thể và không bao giờ có thể thực hiện được*) và việc thực hiện chủ nghĩa cộng sản đã là tai họa cho dân tộc, gây hậu quả nghiêm trọng, toàn diện và di hại lâu dài cho đất nước.

Tôi tiếc là sự “phản tỉnh hoàn toàn” của anh quá trễ, mới được 1 tháng 18 ngày, tính từ ngày anh công khai tuyên bố ly khai đảng CSVN (*ngày 4-12-2013*) đến ngày anh qua đời (22-1-2014). Mặc dù thực tế tôi và nhiều người biết anh đã **“phản tỉnh nửa vời”** (*nhận thức được sai lầm cộng sản, nhưng không giám có hành động công khai chống lại sai lầm để cải sửa, chấm dứt sự sai lầm*) từ lâu, rất sớm, chỉ một vài năm sau ngày 30-4-1975, ngày đảng CSVN dùng bạo lực cưỡng chiếm Miền Nam, thống nhất đất nước sau 21 năm phát động cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn.(1954-1975) để áp đặt chế độ độc tài toàn trị cộng sản trên cả nước.

Tôi tiếc là nếu như đồng môn Lê Hiếu Đăng (cũng như những đảng viên cộng sản khác đã “phản tỉnh nửa vời”) có được sự “Phản tỉnh hoàn toàn” sớm hơn, thì có thể đã góp phần chấm dứt sớm tai họa cộng sản từ lâu hay ít ra giảm thiểu được những tác hại nghiêm trọng toàn diện cho nhân dân và đất nước do cộng sản gây ra suốt 39 năm qua (1975-2014) và trước đó.

Giờ đây đồng môn luật khoa Lê Hiếu Đăng đã ra đi ở 70 tuổi đời, sau 45 năm lầm lạc theo đảng CSVN, nay anh mới vừa công khai nói lên sự **“phản tỉnh hoàn toàn”** của mình chỉ đúng 1 tháng 18 ngày quả là đã **“quá trễ”**. Một sự phản tỉnh tuy trễ, nhưng chưa muộn. **Trễ vì sự phản tỉnh đã chỉ xảy ra sau 45 năm theo đảng CSVN** vào thời điểm anh đang lâm trọng bệnh nên đã không còn cơ hội, thời gian đủ để lập công chuộc tội đối với nhân dân và đất nước nữa. **Thế những chưa muộn vì ít ra anh đã nhận ra được cái sai mà hối tiếc, ăn năn và quyết tâm làm điều tốt đẹp cho đất nước để thanh thản trước khi ra đi về một thế giới khác.** Đồng thời ít ra anh cũng đã làm được một việc hữu ích là làm gương và ra lời kêu gọi các đảng viên khác nói chung, các đảng viên gốc là cựu sinh viên luật khoa và các phân khoa các viện Đại học ở Miền Nam Việt Nam trước đây có cùng cảnh ngộ như anh nói riêng, rằng:

“ ... Tôi muốn nhắn anh chị em đảng viên trong đảng còn tâm huyết thì không có thời điểm nào thuận lợi bằng thời điểm này để tỏ thái độ để đấu tranh. Nếu bây giờ cứ nói tình hình lúc này chưa chín muồi, hoặc là chưa đúng lúc, thì bao giờ mới đúng lúc, mới chín muồi? Chính mình phải tác động để tình hình chín muồi chứ không lẽ ngồi chờ sung rụng à? Quan điểm ấy rất là tiêu cực, mọi người phải tích cực lên, đấu tranh mạnh mẽ, kể cả không sợ bắt bớ tù đày.. .. Tôi hy vọng nhân sỹ trí thức đừng có đặt vấn đề chưa chín muồi hoặc là chưa đúng lúc. Chín muồi là do tác động của xã hội dân sự. Xã hội dân sự mạnh lên thì sẽ có tác động. Mà muốn xã hội dân sự mạnh thì nhân sỹ trí thức phải làm. Vậy thôi.”

Đúng là tuổi trẻ, nhất là tuổi trẻ sống có lý tưởng như anh và các đồng môn CSVLK Sài gòn cùng thời đi theo cộng sản với anh,

luôn đầy ắp hoài bão, ước mơ tạo dựng một xã hội công bình, tốt đẹp hơn cái xã hội mà họ đang sống. Anh và các đồng chí của anh thời tuổi trẻ đã tin theo cộng sản vì đã bị chủ nghĩa cộng sản mê hoặc, lại được chứng kiến một xã hội Miền Nam trong chế độ dân chủ VNCH phôi thai còn nhiều bất hoàn và bất công xã hội, lại phải đương đầu với cuộc chiến tranh thôn tính từ cộng sản Bắc Việt; nhưng không được thấy cái xã hội Miền Bắc lúc bấy giờ trong chế độ độc tài toàn trị cộng sản còn tàn tệ hơn nhiều. *(như sau này thống nhất cả nước sống dưới chế độ độc tài đảng trị cộng sản mới có thực tiễn so sánh để thấy được thực tế cũng như thực chất của chế độ CS một cách muộn màng)*

Thời tuổi trẻ của cá nhân chúng tôi, cũng như anh sống có lý tưởng, cũng đầy ắp hoài bão, ước mơ tạo dựng một xã hội công bình, tốt đẹp hơn cái xã hội Miền Nam trong chế độ VNCH thời bấy giờ. Nhưng lý tưởng và cách hành động của chúng tôi khác các anh như tôi đã một lần khẳng định với đồng môn CSVLK Đỗ Hữu Cảnh, *(sau 30-4-1975 làm công an Phòng Bảo Vệ Chính Trị thuộc Sở Công An Thành Phố HCM, người đã gài bắt tôi)*, rằng **“Anh có lý tưởng của anh, Tôi có lý tưởng của tôi”**.

Thôi thì mọi chuyện đều đã lỡ làng thuộc về quá khứ, có phần trách gì anh và các đồng môn luật khoa khác như anh theo cộng sản cũng đã trễ, chẳng ích lợi chi. Điều tôi và các đồng môn có chung lý tưởng, đều hết sức vui mừng là nay anh đã **“Phản tỉnh hoàn toàn”** kịp thời trước khi nhắm mắt. Chúng tôi cũng mong rằng từ và sau cái chết của anh Lê Hiếu Đăng, các đồng môn luật khoa cũng như các cựu sinh viên các phân khoa đại học khác cùng thời với anh hay sau anh đã lỡ tin theo cộng sản, nếu thực tâm quý trọng và thương tiếc anh, hãy can đảm đồng loạt bày tỏ sự **“Phản tỉnh hoàn toàn”** như anh Lê Hiếu Đăng. Nếu nói theo khẩu hiệu tuyên truyền kích động của **“Đảng Ta”**, thì tất cả hãy **“Biến đau thương (trước cái chết của Lê Hiếu Đăng) thành hành động cách mạng (xanh)”** là **“làm theo di chúc của cố cựu đảng viên cộng sản Lê Hiếu Đăng”** để không quá trễ và muộn màng như anh; để

còn có cơ hội và thời gian hành động ích quốc lợi dân, ngõ hầu chuộc lại lỗi lầm quá khứ đã **“tin và làm cách mạng Đỏ”** theo cộng sản, đã gây hậu quả nghiêm trọng, toàn diện và di hại lâu dài cho dân cho nước.

Trước sự ra đi vĩnh viễn của anh Lê Hiếu Đằng, chúng tôi không biết nói gì hơn là bày tỏ thương tiếc anh, một đồng môn luật khoa Đại học Đường Sài Gòn, đã không còn thời gian làm được những điều ích quốc lợi dân, để đóaí công chuộc lại lỗi lầm quá khứ theo cộng sản gây tai họa cho đất nước. Tuy nhiên, sự **“Phản tỉnh hoàn toàn”** trước khi nhắm mắt, có lẽ đã giúp anh ra đi về miền viên mãn một cách thanh thản hơn. Đồng thời cũng xin gửi lời phân ưu đến Chị Lê Hiếu Đằng cùng tang quyến đã vĩnh viễn mất đi mộ người thân yêu trong cuộc đời này.

Xin chào vĩnh biệt anh Lê Hiếu Đằng, một đồng môn cựu sinh viên Luật Khoa Đại Học Đường Sài Gòn và là Niên Trưởng của tôi. Cầu chúc cho hương hồn đồng môn Lê Hiếu Đằng sớm siêu thoát đến miền cực lạc nơi cõi vĩnh hằng, nơi không còn chiến tranh và hận thù.

Houston, ngày 23 Tháng 1 Năm 2014

Thiện Ý Nguyễn Văn Thắng

CSVLK Sài Gòn (1966-1972)